

XII NIEDZIELA ZWYKŁA · ROK C

Ewangelia: Łk 9, 51 – 62

Do innego rzekł: „Pójdź za Mną!” Ten zaś odpowiedział: „Panie, pozwól mi najpierw pójść i pogrzebać mojego ojca!” Odpowiedział mu: „Zostaw umarłym, a ty idź i głos królestwo Boże!” Jeszcze inny rzekł: „Panie chcę pójść za Tobą, ale pozwól mi najpierw pożegnać się z moimi w domu!” Jezus mu odpowiedział: „Ktokolwiek przykłada rękę do pługa, a wstecz się ogląda, nie nadaje się do królestwa Bożego”.

Wyrzeczenie!

Kiedy uważnie czytamy dzisiejsze fragmenty Ewangelii św. trudno obronić się przed posądzeniem Chrystusa o „nieludzkosc”. Bo jak ocenić żądania zrezygnowania z udziału w pogrzebie rodzonych ojca? Drugiemu zabrania pożegnać się za swoimi bliskimi w domu. Wyraźnie widać, że Jezusowi chodzi o to, aby Jego uczeń potrafił zerwać nawet najbliższe sercu więzy łączące go z rodziną, z domem. Dlaczego Chrystusowi chodzi o umiejętność zrezygnowania? Odpowiedź jest prosta. Jezus zabiega o to, by Jego uczeń był wolny, a nie ma wolności bez opanowania sztuki rezygnacji. Tylko ten jest prawdziwie wolny, kogo stać na rezygnację ze wszystkiego. Ewangeliczna droga życia jest jedyną drogą na świecie, na której płaci się samym sobą. Postęp na tej drodze jest możliwy wyłącznie za cenę wyrzeczenia.

Drogi Przyjacielu! Nie dziw się, że Chrystus ma tak niewielu uczniów. Cena przynależności do Niego jest najwyższą ceną, jaką można zapłacić na ziemi. Jezus za mnie ofiarował samego Siebie, czy jestem gotów oddać Mu swoje życie?

Ks. Sylwester

W czasach Jezusa bezdomność była symbolem Jego naśladowania. Dzisiaj bezdomność jest dla wielu gorzką rzeczywistością. Naśladowanie Jezusa znaczy dzisiaj: Zapewnienie bezdomnym dzieciom i bezdomnej młodzieży bezpiecznego dachu nad głową.

Blżej Biblii

W tej perykopie Łukasz zestawia ze sobą razem krótkie opowiadania o trzech różnych powołaniach: entuzjastycznie nastawionego uczonego, kogoś kto szedł na pogrzeb ojca, i wreszcie kogoś, kto chciał wprawdzie pożegnać się z rodziną. Sposób zredagowania trzech fragmentów tej perykopy wskazuje, że Łukaszowi nie tyle zależało na opowiadaniu, ile na tym, aby ściśle powtórzyć słowa Jezusa.

Entuzjizm, z jakim żydowski uczoney przyszedł do Jezusa i pragnął zostać Jego uczniem, jest łatwiej zrozumiały na początku publicznej działalności Jezusa. Łukasz umieścił ten fragment tutaj ze względu na słowa Jezusa, które są ilustracją sytuacji, w jakiej znalazł się ilustracją sytuacji, w jakiej znalazł się On wtedy, gdy Mu odmówiono gościny w Samarii. Zamiar uczonego, zapewne słabo przemyślany, nie spotkał się z odmową Jezusa, ale ze słowami ostrzeżenia; Jezus wskazał w nich na warunki, w jakich znajdował się niejednokrotnie, w jakich uczniowie i Apostołowie znajdować się musieli. Wypowiedź ma charakter przysłowia, które Jezus stosuje do siebie i do swoich uczniów. Lis jest tu wspomniany jako typ wszystkich zwierząt mających swoje nory, podobnie jak ptaki mają swoje gniazda. Sytuacja, w której Jezus nie miał miejsca na odpoczynek, nie była czymś stałym, ale zdarzała się niejednokrotnie, i uczeń Jezusa musi się liczyć z tym, że się w niej znaleźć może.

3 LIPCA - ŚW. TOMASZA APOSTOŁA

Wśród Apostołów św. Tomasz bywa wymieniony w środku. Z tego wynika, że do grona najbliższych uczniów Pana Jezusa przyłączył się nie pierwszy, ale też i nie ostatni. Ewangelisci wspominają o nim jako człowieku bojaźliwym. I tak kiedy Pan Jezus udał się do Jerozolimy, Tomasz, świadek niedawnych na życie Chrystusa zamachów, powiedział z rezygnacją: „Chodźmy także i my, aby razem z Nim umrzeć” (J 11,6). Podobny niepokój wyraża przy Ostatniej Wieczerzy, kiedy zwrócił się wprost do Pana Jezusa ze słowami: „Panie, nie wiemy, dokąd idziesz. Jak więc możemy znać drogę?” (J 14, 5). Męką Pana Jezusa tak został Tomasz zdruzgotany, że nie chciał uwierzyć, że Chrystus zmartwychwstał: „Jeżeli na rękach Jego nie zobaczę śladów gwoździ i nie włożę ręki mojej do boku Jego, nie uwierzę!”. Wielu historyków kościelnych zajmowało się życiem świętego Tomasza. Według nich miał on głosić Ewangelię najpierw Partom w Iranie, a potem w Indiach, gdzie też miał ponieść śmierć męczeńską w Kalamina. Pochowano jego ciało w Mailapur, które jest dzisiaj przedmieściem Madrasu. Jednak już w wieku trzecim relikwie jego przeniesiono do Edeissy, potem na wyspę Chios, wreszcie w roku 1258 krzyżowcy przenieśli je do Ortony (Włochy). Kiedy katedra św. Tomasza w Ortonie została zburzona przez naloty aliantów w ostatniej

wojnie (1943), relikwie złożone w romańskim grobowcu, w krypcie katedry, ocalały. Spoczywają pod głównym ołtarzem. Amerykańscy katolicy ufundowali osobną kaplicę, gdzie są relikwie niektórych kości Świętego, wyjęte ku czci osobno. Miasto słynie z tego, że posiada kaplicę z cudownym krzyżem oraz sanktuarium Matki Bożej Konstantynopolitańskiej. Przy katedrze jest okazały pomnik poległej ludności w czasie bombardowania miasta w roku 1943, a w pobliżu miasta jest wielki cmentarz wojskowy.

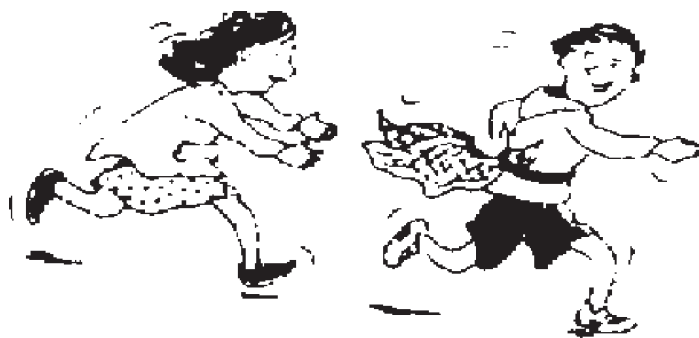
W Polsce imię św. Tomasza należało zawsze do pospolitych. Najgłośniejsze sanktuarium św. Tomasza jest w Indiach, w Madrasie, „Góra św. Tomasza” (dawna Calamina, czyli Mailapur). Tu miał ponieść śmierć męczeńską i tu był jego grób. Kiedy w wieku XVI przybyli tu Portugalczycy, znaleźli kościółek i grupę chrześcijan. Ci wskazali Portugalczykom grób Apostoła. Co roku na ten grób idzie z Indii wielu pątników, nawet pogan. W kościele znajduje się także obraz Matki Bożej, uważany za cudowny, który tym więcej mobilizuje miejscowych katolików do nawiedzenia tego świętego miejsca. Obecnie w Indiach jest 8 mln katolików, dwóch kardynałów i 92 biskupów. Święty Tomasz jest głównym patronem Indii.

Opr. Marcin

Błogosławiona Maria Teresa Ledóchowska

1. Urodziła się 29 kwietnia 1863 roku w Loosdorf w Austrii. Polska wtedy krwawiła się w powstaniu styczniowym.
2. Dziecko na chrzcie świętym otrzymało imiona: Maria, Teresa, Franciszka, Józefa. Jej pseudonimy: Aleksander, Africanus, Halka.
3. Była najstarszą z dziewięciorga dzieci hrabiego Antoniego Halki – Ledóchowskiego i Józefiny hrabiny Salis Lezers.
4. Od lat najmłodszych wykazywała zdolności: literackie, muzyczne i aktorskie. Wykorzystała je do swojej pracy misyjnej.
5. Maria Teresa mając 11 lat została dopuszczona do pierwszej spowiedzi świętej, a w wieku 12 lat do pierwszej Komunii świętej.
6. Bierzmowanie przyjęła w pałacu biskupim, kiedy miała 15 lat.
7. Dnia 9 września 1896 roku Maria Teresa na ręce kardynała Hallera, biskupa Salzburga, złożyła śluby zakonne.
8. W 1897 kardynał zatwierdził reguły dla nowej rodziny zakonnej ułożone przez Marię Teresę.
9. Przez wiele lat była redaktorką misyjnych czasopism, kalendarzy i odezw, wygłosiła w różnych krajach mnóstwo referatów, przeglądała i odpowiadała na codzienną korespondencję, troszczyła się o założoną przez siebie sodalicję i o jej zatwierdzenie, o powołania, o fundację nowych placówek.
10. Pod koniec życia była tak wyczerpana z sił, że nie mogła nawet podnieść się z łóżka. Pożegnała też ziemię dla nieba 6 lipca 1922 roku w wieku 59 lat na rękę swoich duchowych córek.
11. Papież Paweł VI w roku jubileuszowym 1975 dnia 19 października wyniósł Marię Teresę Ledóchowską do chwały ołtarzy jako błogosławioną

Polowanie na niedźwiedzie

Zabawa wymaga przynajmniej 4 dzieci, które dzieli się na dwie grupy – niedźwiedzi i myśliwych. Niedźwiedzie zawieszają sobie na paskach cztery albo więcej chusteczek. Zadaniem myśliwych jest zdobycie owych chusteczek. Z gry odpada każdy myśliwy, którego dotknie niedźwiedź, a niedźwiedzia uważa się za złapanego, gdy straci ostatnią chusteczkę. Oprócz tego jest jaskinia niedźwiedzia, do której nie mają wstępu myśliwi; jaskinią może być drzewo albo ławka. Zwycięzcą zostaje ten, kto zostaje ostatni na placu zabaw.

Rodzina Radia Maryja organizuje autokarową pielgrzymkę na Jasną Górę. * lipca b.r. Zapisy i informacje w księgarni parafialnej.